

Un prieten bun : cartea agrotehnică

Fotografie : T. IOANEȘ

Carnet de reporter

CONFRUNTARE

CU VIAȚA

Fata și-a tras cizmulițele și a pornit-o spre fermă. La câțiva pași o iau în furci vîntoasele Bărăganului. Își strînge scurta de piele și pornește din nou brăvind stihile. Adineauri spunea că, de cîte ori vine la București, mama o sfătuiește să se ferească de răceală. De-ar vedea-o ce călîtă e acum inginera ei zootehnică. E cea mai nevîrstnică dintre toți de aici din Plopu. Dar uite că o ascultă. E respectul sătenilor față de omul științei și de mesajul pe care îl poartă în mijlocul lor și ei fac asta dintr-o convingere care stîrnește, la rîndul ei, respectul.

Spunea ceva despre un caz pe care am fost ispitiți inițial să-l trecem la faptele obișnuite. Dar la tinăra ingineră el capătă intensitate și amploare.

„...M-a întîmpinat într-o zi Dumitru Antofi de la grajdul nr. 1. Mi-a spus cu iritare în glas că-i vin furajele tîrziu și că... așa nu mai merge. Vinovatul era Radu Drăgulin. Iar Radu Drăgulin! Cu puțin înainte omul ăsta a silit un bou să tragă pină a făcut un abces pe grumaz.

Antofi vorbea, așa cum îl învășasem odată, despre relația dintre hrănire și producție și mi se părea că repetă pe viu o lecție. Animalele se neliniștesc, că-s deprinse cu masa la ore fixe și procesul tainic de secreție a laptei suferă și el. Or, la Antofi lucrul ăsta contează. El are unul din cele mai bune loturi. El a dat producția anului trecut pină-n octombrie și tot ce livrează acum se cheamă că-i peste plan. Cei ca Antofi — și sint destui aici — trăiesc pulsația cea mare a cooperativei lor agricole, se identifică cu ea“.

Ne-am bucurat cînd am auzit că n-a mai zăbovit și a pus la mînuirea furajelor oameni cu simțul răspunderii. Oamenii : are pentru prima oară în față un material atît de vast și de pretențios. Și oamenii sint totul. Verifică asta aproape zilnic.

„...Între ferma de vaci și cea de porci există în clipa de față un decalaj evident. Îngrijitorii de porci sint mult mai gospodari. Cu toate că-s și unii și alții din aceeași cooperativă, că se vîd în fond toată ziua unii pe alții.

Factorul motor la ferma de porci e brigadierul Gheorghe Aramă. Are dragoste de animale, e priceput și statornic. Dincolo s-au perindat brigadierii. Și mai e ceva: la taurine nu se normează încă mulgătorii după calitatea laptei. Se merge cu producția la grămadă și nu-i stimulat. Sint, așadar, două probleme de rezolvat: retribuția și după gradul de grăsime și — foarte curînd — o confruntare între cele două sectoare“...

Inginera dezvăluie însușiri analitice, pasiune profesională și interes față de cooperativa agricolă unde a posedit imediat după absolvirea Institutului.

Și cînd te gîndești că exact acum un an se mai auzea încă strigată la catalog, în aula Facultății de zootehnie : Oprișan Maria !

V. TUDOR

DIN SUMAR :

În pag. a 2-a

— La un seminar regional de R. IARAI

În pag. a 3-a

— Deputații din Romînași de M. MUNTEANU

În pag. a 4-a

— În butoi de Eugen FRUNZA

În pag. a 6-a

— „Graiul“ animalelor de acad. Eugen PORA

LA UN SEMINAR REGIONAL

Seminarul regional care s-a desfășurat nu demult la Oradea a fost un seminar bun și interesant atât din punct de vedere al programului cit și al învățămintelor pe care le-a oferit participanților.

Programul seminarului s-a axat, în primul rând, pe dezbaterile problemelor legate de asigurarea unui înalt conținut și pe metodică unor manifestări importante și deosebit de eficiente în educarea oamenilor.

Participanții la acest seminar (secretari și inspectori ai comitetelor raionale de cultură și artă, directori și metodiști ai caselor de cultură, secretari ai comisiilor pentru răspândirea cunoștințelor culturale-științifice, bibliotecari raionali ș.a.) au avut prilejul să asculte referate interesante, bine documentate despre organizarea unor manifestări ca: seara de calcul, programul cultural al vizitei într-o cooperativă agricolă de producție, seara tematică, almanahul științific, un referat despre acțiuni culturale privind educația patriotică etc. Referenții au fost aleși din acele raioane și instituții culturale care au dobândit o bună experiență în organizarea și desfășurarea manifestărilor respective, lucrările seminarului contribuind astfel la crearea unei viziuni mai largi, mai complexe asupra unor forme și metode ale activității culturale.

Așa, bunăoară, referatul seara de calcul, prezentat de Casa raională de cultură din Marghita, a înfățișat posibilitățile multiple pe care le oferă această formă de activitate pentru a lămurii diferite probleme de economie agrară legate de cooperativa agricolă de producție din satul respectiv. Referatul a prezentat, cu ajutorul mai multor planșe și tabele (tabel comparativ cu realizările obținute de două brigăzi din cooperativa agricolă de producție din comuna Abrămuț, unde s-a desfășurat manifestarea, un tabel cu efectuarea și cheltuirea zilelor-muncă în aceeași cooperativa ș.a.), posibilitatea organizării unei game variate de asemenea seri, în funcție de condițiile și problemele economice locale.

În programul seminarului a figurat și un referat cu tema educația patriotică, sarcina permanentă a instituțiilor culturale, susținut de Traian Albu, secretarul Comitetului de cultură și artă al raionului Șimleu. Referatul a redat mai multe manifestări ce se țin cu mult succes pe aceste teme în raion. Așa, de pildă, s-a amintit de simpozionul deosebit de reușit din comuna

Plopiș pe tema **Prezențe rominești peste hotare** în cadrul căruia patru conferențieri bine pregătiți au vorbit despre succesele țării noastre peste hotare pe țărîm politic, economic, științific și cultural. La instituțiile culturale de masă din raionul Șimleu au loc, de asemenea, interesante călătorii pe hartă pe teme ca: „Noi centre industriale pe harta patriei”, noua hartă a regiunii, sau a raionului etc., călătorii imaginare care sînt de obicei însoțite de prezentarea unor fragmente din literatura contemporană a țării noastre care amintesc de oameni și meșteșuguri, de relatarea impresiilor personale ale oamenilor care au vizitat locurile cuprinse în itinerar. Referatul, atât de bogat în prezentarea manifestărilor ar fi cîștigat mult și poate ar fi fost mai în notă cu obiectivele seminarului dacă ar fi descris mai minuțios din punct de vedere metodic organizarea și desfășurarea numai a unora dintre ele. Ar fi fost foarte instructiv bunăoară dacă s-ar fi arătat mai pe larg participanților la seminar felul cum organizează unele cămine culturale din raion călătoriile pe hartă atât de interesante și pe teme atât de variate.

O sinteză a bunei experiențe dobîndită în raionul Salonta în privința serilor tematice pe problema dezvoltării sectorului zootehnic a conținut referatul lui Aurel Popovici, metodist la casa raională de cultură. Manifestările pe care s-a bazat această expunere, însoțite de tabele și grafice, au fost acelea ținute în comunele Mădăraș, Gurbediu, Tăut.

Participanții la seminar au învățat multe lucruri importante privind buna organizare a **joilor tineretului** din expunerea lui Teodor Uiuu, directorul Casei raionale de cultură din Criș, care le-a prezentat amănunțit (a adus pînă și afișul acestei seri) felul în care a fost pregătită și cum s-a desfășurat o asemenea manifestare la casa de cultură din localitate.

Referatele amintite ca și cele despre **pregătirea conferențiarului, informarea politică curentă, o zi cinematografică**, aplicațiile practice, vizite la o gospodărie de stat și o cooperativă agricolă de producție ș.a. au contribuit din plin la buna reușită a seminarului.

Lucrările acestui seminar au adus o contribuție de seamă la o mai bună desfășurare a activității culturale din regiunea Crișana în această iarnă.

R. IARAI

O repetiție a echipei de fluierași la căminul cultural din Daia Română, raionul Sebeș

FESTIVALUL FILMULUI LA SATE

ASPECTE DIN RAIONUL CRAIOVA

Actuala ediție a Festivalului filmului la sate a atras pînă acum, la cele 33 de cinematografe sătești din raionul Craiova, peste 21 000 de spectatori. Interesul de care se bucură această sărbătoare a filmului printre sătenii raionului Craiova se datorește, în bună parte, secției de cineațiune raională care a luat din timp o serie de măsuri pentru buna desfășurare a festivalului. Dintre acestea notăm: revizuirea grupurilor electrogene și a aparatului de proiecție la toate cinematografele sătești, reamenajarea ecranelor, instruirea operatorilor și popularizarea susținută a filmelor programate prin alcătuirea de liste, fluturași și panouri.

La reușita festivalului o contribuție însemnată o aduc manifestările organizate de activiștii culturali pe marginea filmelor. În comunele Secuiu, Cîrcea, Coțofeni din Dos și Breasta, unde filmele au fost însoțite de prezentări, conferințe sau discuții, s-au obținut cele mai bune rezultate din raion. În toate aceste comune s-a depășit cu mult numărul spectatorilor planificați.

În cadrul actualului festival sînt vizionate, pe lângă numeroase filme artistice, și filme documentare și jurnale agricole. Cursanților de la învățămîntul agrozotehnic le sînt de un real folos documentarele: *Cultura griului*; *Cultura porumbului hibrid*; *Din pămînturi sărace, vii și livezi înfloritoare*; *Dușmanii culturilor de cîmp*; *Cresterea animalelor în cooperativele agricole de producție*; *Cresterea păsărilor* și altele.

Nu peste tot se acordă o egală atenție desfășurării festivalului. Astfel, în multe localități, sălile în care rulează filmele sînt insuficient încălzite. Căminele culturale din comunele Bratovoiești și Breasta nu au asigurat combustibilul necesar. Și trebuie să recunoaștem că nu-i de loc plăcut să stai zgribulit într-o sală de spectacol. Pentru acest motiv unitatea cinematografică din Teascu n-a înregistrat decît 246 spectatori față de cei 600 cîți erau planificați. Probabil că printre spectatori nu s-au aflat și cei care aveau datoria să se îngrijească de aprovizionarea căminului cu combustibil.

Se mai întîmplă ca la unele cinematografe sătești, filmele să nu ruleze în condiții bune. Așa, de pildă, în comuna Brabova, din cauza neglijenței operatorului Nicolae Mîndreci, aparatele se defectează în timpul rularii, iar în comuna Seaca de Pădure unele filme au rulat fără sonor.

Deși este recunoscută utilitatea documentarelor agricole, în comuna Brabova s-a luat originala „inițiativă” de a le refuza, lipsindu-i astfel pe cursanții de posibilitatea aflării unor lucruri interesante și folositoare. Nu există scuză nici pentru sfatul popular din comuna Leu care are obiceiul de a suspenda spectacolele, de multe ori fără motive întemeiate.

Experiența festivalurilor din anii trecuți a demonstrat că un operator, oricît de inimos ar fi, nu poate obține rezultate bune dacă nu e ajutat de un larg activ obștesc. De aceasta nu au aflat însă și activiștii culturali din comuna Beloț care, de la începutul festivalului și pînă acum, n-au organizat nici un fel de acțiune pe marginea filmelor. Dacă mai adăugăm și spectacolele de proastă calitate, cifra de 42 spectatori înregistrată în luna noiembrie e edificatoare. Aceași lipsă de preocupare din partea activiștilor culturali o întîlnim și în comunele Lazu, Goești, Almaș și altele.

Membrii comisiei raionale trebuiau să îndrume și să sprijine mai mult munca cu filmul în comunele amintite. Timpul nu e pierdut. Sîntem în plină desfășurare a festivalului.

M. CHIRCULESCU

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

• **Activitatea bibliotecii comunale din Lăpuș, raionul Lăpuș, s-a îmbunătățit simțitor. Bibliotecara Maria Pop, sprijinită de cadrele didactice din comună, a organizat o serie de manifestări cu cartea, ca de exemplu: seri de poezie cu temă, prezentări de cărți, lecturi în grup etc. De asemenea se îngrijește de buna funcționare a celor 3 biblioteci de casă organizate în locurile mai îndepărtate ale satului și de biblioteca mobilă organizată la sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție din cătunul Podurei.**

Pentru atragerea cititorilor, pe lângă manifestările arătate mai sus, se fac panouri pen-

tru popularizarea cărții și afișe.

CHIRA NISTOR

• **Comitetul raional pentru cultură și artă din Fetești desfășoară o bogată activitate în ceea ce privește lămurirea unor probleme puse de diferiți cetățeni din comunele și satele raionului Fetești. În acest scop, o contribuție de seamă o aduc cele 6 brigăzi științifice, ce cuprind 32 de tovarăși din rîndul inginerilor agronomi și zootehnici de la Consiliul agricol raional, medici umani și veterinari, profesori, juriști și alții.**

Fiecăre brigadă se deplasează săptămînal în comunele și satele din raion. Întîlnirile acestora cu țărani se fac în

mod organizat, reușind să rezolve cu competență problemele puse în discuție.

C. BANCIU

• **Recent au avut loc pasionante întreceri artistice ale formațiilor de amatori cîntînd pentru faza raională a festivalului regional „Ion Creangă”.**

Căminul cultural din comuna Zănești a găzduit numeroase formații artistice ale așezămintelor culturale din raionul Buhuși, care s-au prezentat cu un repertoriu bogat.

La deschiderea concursului moș Dumitru Pricop din Zănești a citit fragmente din povestirile lui Ion Creangă.

ION AXINTE

• **Biblioteca comună din Livada (Strehaia) s-a situat, an de an, printre bibliotecile fruntașe din raion și chiar din regiune. Aici s-au organizat multe manifestări de masă atractive și pline de un bogat conținut. Consfătuirea cu cititorii pe tema: „Cresterea legumelor timpurii”, a atras participarea la discuții a numeroși colectiviști.**

Pentru tinerii participanți la concursul „Iubiți cartea”, colectivul bibliotecii a pregătit și prezentat seri literare și recenzii de cărți, iar pentru cei mai mici cititori — concursul ghicitoare pe tema: „Poveștile lui Ion Creangă”.

CONSTANTIN
GRECU

TINEREȚEA SATULUI NOSTRU

Alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și pentru sfaturile populare ce vor avea loc la 7 martie, constituie un minunat prilej de trecere în revistă a înfăptuirilor din ultimii ani. Cu gândul la marele eveniment ce se apropie, astern pe hîrtie aceste rînduri despre satul nostru, așezat pe malul stîng al Borcei. Așa cum arată azi comuna Făcăeni este rezultatul unui drum de aproape un deceniu și jumătate. Nu a fost un drum neted ci un urcuș pe care l-am suit fără oprire. Un drum al înfăptuirilor la care alegători și deputați au muncit cot la cot la gospodărirea și înfrumusețarea satului, la întinerirea lui. Acum cînd privim în urmă, ne apare un tablou al cifrelor în ascendență, mărturie a hîrniceii oamenilor.

La înființare cooperativa agricolă de producție „Progresul” număra doar 38 familii, 240 hectare teren și 36 bovine. Era într-adevăr un inventar destul de modest dar care s-a dezvoltat continuu. Astăzi, avem două cooperative agricole de producție care dispun de 7.900 ha teren, de sectoare zootehnice ce au însumat în 1964 cifra de 1763 capete bovine, 3.668 ovine, 1.794 porcine, 5.400 păsări, de sectoare legumicole care totalizează 83 hectare irigate. Indicațiile științei și tehnicii după care se lucrează în toate sectoarele de activitate sînt aduse la înfăptuire de oameni pregătiți ca ingineri — 3 la număr, medicul veterinar, tehnicieni agronomi, veterinari și horticoli. Animați de dorința fierbinte ca munca lor să fie cît mai rodnică, oamenii învață cu perseverență la cursurile agrozootehnice.

Alături de cifrele care oglindesc creșterea economi-

că a cooperativei agricole trebuie să adăugăm pe cele care vorbesc despre bunăstarea oamenilor din Făcăeni. S-a schimbat radical modul de viață și de muncă. Azi Făcăenii numără 1200 familii. Două treimi din totalul țărănilor muncitori și-au construit case noi din cărămidă ori și-au reconstruit casele vechi. Dar nu numai casele sînt noi ci și ceea ce se găsește în încăperi: mobilă, aparate de radio, televizoare, mașini-aragaz. Satul nostru a întinerit. Ulfele au fost lărgite, cea principală pietruită, iar de-o parte și de alta au fost plantați pomi fructiferi, flori și iarba. În centrul satului se înalță o impunătoare școală de opt ani. Dar nu este singura. Pentru copiii din Făcăeni mai funcționează încă trei școli de patru ani cu peste 36 cadre didactice. Locuitorii din Făcăeni au unde să-și petreacă timpul liber, mai ales în anotimpul rece. La cele două cămine culturale își desfășoară activitatea opt formații artistice de amatori. Și cele două biblioteci comunale care dispun de 13.500 volume oferă tuturor un bun prilej de odihnă folositoare. De altfel e de ajuns să amintim că ele au în prezent 1.820 cititori cu peste 8.200 cărți citite ca să ne dăm seama cît de mult au îndrăgit oamenii de aici cititul.

Acestea sînt doar cîteva din realizările înscrise în paginile monografiei comunei Făcăeni. Vă invităm să ne vizitați și să vă bucurați alături de noi de viața plină de belșug, și să vă încinte ochiul tinerețea satului.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Casa laborator

În aceste zile de iarnă la casa-laborator a cooperativei agricole de producție din Scorțaru Vechi raionul Brăila, se desfășoară o activitate deosebită. Țărăni cooperatori din toate sectoarele de producție participă cu pasiune la acțiunile organizate aici de către inginerii Milea Paun și Dragoș Iușea. Colectivul casei-laborator a desfășurat o bogată activitate propagandistică și practică în scopul generalizării noului în producție. Mostrele de plante recoltate de pe loturile demonstrative de către inginerul agronom Milea Paun, graficele și schițele oglindesc preocuparea pentru promovarea noului în toate compartimentele de activitate ale gospodăriei.

În cultura mare spre exemplu, colectivul casei-laborator și-a pus ca obiectiv să studieze comportarea hibrizilor de porumb în condiții specifice de climă și sol a gospodăriei, densitatea cea mai optimă pentru fiecare hibrid în funcție de caracteristici ca, rezistență la secetă, portul plantei, modul de valorificare a fertilității terenurilor, lucrări agrotehnice etc. Pe loturile demonstrative s-au cultivat pentru studiu 5 hibrizi, iar lucrările de îngri-

jire au fost executate de către cei mai destoinici cursanți la învățămîntul agrotehnic. Ce arată caietul de observații fenologice? În condițiile naturale locale hibrizii dubli, generația I, 409 și 405 s-au comportat cel mai bine. În timp ce de la H.D. 409 s-a realizat o producție de 6.200 kg porumb la hectar, H.D. 405 a dat 6.350 kg. Experiențele făcute de către colectivul casei-laborator a permis o mai bună orientare asupra hibrizilor dubli de porumb ce trebuie să se extindă în cultura mare, ca și agrotehnica ce se cuvine să fie aplicată pentru fiecare. Astfel, pentru acest an, con-

siliul de conducere a prevăzut ca mai bine de 80 la sută din suprafața de porumb să fie cultivată cu H.D. 409 și H.D. 405. Totodată s-a stabilit ca în viitorii ani să se execute arături de vară. Recolta obținută pe loturile unde s-a efectuat această lucrare a fost mai mare cu 800—1.000 kg porumb boabe la hectar.

În sectorul zootehnic contribuția casei-laborator este de asemenea tot mai simțită. Prin măsurile de selecție a animalelor s-a reușit să se asigure loturi valoroase atît la bovine cît și la păsări. În prezent cooperativa agricolă practică metoda creșterii animalelor de reproducție în loturi selecționate. Ele primesc o îngrijire deosebită. Ca urmare s-a reușit să se asigure, din prăsilă proprie, vaci care dau cîte 16—20 litri lapte pe zi după 2 sau 3 ani la intrare în producție. În acest sector s-au introdus registre genealogice. Nu e de mirare deci că la casa-laborator sau la biblioteca tehnică membrii cooperativei de toate vîrstele vin cu drag pentru că de aici au de învățat numai lucruri prețioase.

GHEORGHE ȘTEFAN

Lección la cercul agrotehnic anul III la cooperativa agricolă din Ilovăi, regiunea Oltenia

DEPUTAȚII DIN ROMÎNAȘI

Meleagurile Zalăului sînt dominate de culmile cînd doamele, cînd semele ale Meșului. La poalele culmilor sînt așezări care în ultimii ani și-au schimbat mult înfățișarea. Printre ele se numără și comuna Romînași cu cele cinci sate aparținătoare.

Nu demult am poposit printre locuitorii Romînașilor. Aici l-am întâlnit pe tov. Nicodim Seche, președintele comitetului executiv al satului popular, care se pregatea tocmai de drum. L-am însoțit și noi pînă în satul Ciurina unde urma să participe la o adunare cu deputații.

Ciurina este cel mai mic dintre satele comunei, ne-a spus tovarășul Seche, dar aici s-au realizat lucruri frumoase. Prin contribuția voluntară a locuitorilor nu demult s-a dat în folosință un cămin cultural.

Nu după mult timp am ajuns în sat. Arătîndu-ne o clădire nouă, președintele a precizat că este noul local al cooperativei de consum dat în folosință tot în anul 1964, iar ceva mai încolo, printre pomi, așezată pe o colina, se află clădirea nouă a școlii.

Cine sînt autorii acestor acțiuni? Ar fi greu de precizat. E vorba de munca tuturor oamenilor din comună. Cea mai mare parte însă, adică punerea în practică a planului, mobilizarea cetățenilor la transportarea materialului de construcție a revenit deputaților Alexandru Pietraru și Ion Pop.

...În seara aceleiași zile la sediul cooperativei agricole de producție, am continuat discuția despre realizările social-culturale din comuna Romînași. Președintele satului a ținut neapărat ca la discuție să participe și președintele cooperativei agricole Mastan Ruvin. Tovarășul Mastan ne-a vorbit de astă dată în calitate de deputat comunal.

În satul nostru deputații au inițiat numeroase acțiuni pentru înfrumusețarea așezării. Mi-amintesc că într-una din zilele verii trecute a venit la mine învățătoarea Viorica Pop: „Cetățenii din circumscripția a XV-a a spus ea, au hotărît să planteze pe străzi arbori ornamentali. Ajutați-ne tovarășe președinte să-i procurăm”. Am adus de la piațera din Zalău 400 de arbuști. Peste două zile pomii erau plantați. Nu pot să nu amintesc numele deputaților Augustin Curea și Petre Opreș care au mobilizat sute de cetățeni din circumscripțiile respective pentru amenajarea a două parcuri. Dar deputații noștri se mîndresc nu numai cu aceste înfăptuiri. Comuna s-a îmbogățit și cu un magazin universal, cu un nou dispensar, o mică centrală electrică și altele. Recent s-a turnat fundația unei școli medii. Toate aceste construcții au apărut pe harta comunei noastre datorită contribuției voluntare a cetățenilor. Pentru construirea lor am folosit resursele existente: piatră, balast, material lemnos și altele. Numai într-o singură zi oamenii noștri au transportat la noua construcție a școlii medii 300 metri cubi de balast.

...Vizitînd satele Chichișa, Păușa sau Poarta Sălajului și aici am fost întâmpinați de noi construcții: un cămin cultural la Păușa, cîte un local de cooperativă la Chichișa și Poarta Sălajului. Vrînd parcă să completeze spusese deputaților, tovarășul Seche a adăugat: — La începutul anului 1964, ne-am propus să realizăm prin muncă voluntară lucrări în valoare de 300.000 lei. Planul a fost depășit. Pînă la 1 noiembrie valoarea lucrărilor executate s-a ridicat la 390.000 lei. Depășirea se explică prin eforturile deosebite ale deputaților noștri, prin entuziasmul cu care au participat la aceste acțiuni toți locuitorii și prin faptul că toate realizările sînt ale comunei, ale oamenilor.

MIRCEA MUNTEANU

CE SĂ CITIM

Pentru viața noastră de toate zilele, împărțirea timpului în ani, luni, zile, ore etc. este astăzi un lucru la fel de obișnuit și necesar ca și obișnuința și necesitatea de a minca, de a munci sau de a ne îmbrăca. Sototindu-ne timpul, ne organizăm mai bine viața.

Măsurarea perioadelor mai lungi de timp se face cu ajutorul calendarului. De unde începe povestea lui? Cum a evoluat el în decursul veacurilor la diferite popoare? Ce fenomene ale naturii stau la baza calculării anilor, lunilor și zilelor? Iată numai câteva din întrebările la care cititorul găsește răspunsul în paginile broșurii „Povestea calendarului”.

Serisă într-o formă accesibilă, această broșură oferă cititorilor o lectură variată, interesantă și instructivă. Cititorul află, pe bază de date științifice, că la temelia împărțirii timpului, așa cum o cunoaștem noi astăzi, nu stă nimic misterios sau supranatural, ci totul are o explicație naturală.

EREDITATEA

Oricine știe că semănând grâu, după un anumit timp vor răsări și se vor dezvolta plante asemănătoare cu acelea din care a provenit sămânța. De asemenea, dintr-un ou de găină pus la clocit, nu iese niciodată un pui de rață ci un pui de găină.

Proprietatea ființelor vii (animale și plante) de a transmite urmașilor caracteristicile moștenite ori dobândite în cursul vieții lor, constituie obiect de studiu pentru oamenii de știință care se străduiesc să lămurască cât mai complet acest proces deosebit de interesant.

Lucrarea „Ereditatea” a lui Petre Raicu, conferențiar universitar, aduce la cunoștința cititorilor numeroase fapte din cercetările moderne privind transmiterea diferitelor caractere pe cale ereditară, precum și unele metode prin care, practic, se modifică natura organismelor și ereditatea lor în scopul obținerii unor tase mai bune de animale și a unor soiuri mai valoroase de plante.

Cititorul are ocazia să facă cunoștință, în paginile broșurii, și cu câteva din realizările oamenilor de știință români în domeniul transformării dirijate a naturii plantelor și animalelor folositoare din punct de vedere economic.

Fiți ouminți, copii!

„GRAIUL” ANIMALELOR

de acad. EUGEN PORA
profesor emerit al R. P. Romine

Viața în comun necesită un anumit mod de recunoaștere a indivizilor din aceeași specie și de înțelegere între ei, mai ales atunci când ei trăiesc în cîrduri, turme sau societăți.

Puii își recunosc mama după mirosul ei, legat de laptele pe care îl sug sau de hrana pe care o primesc. Mielul nu confundă pe mama lui cu vreo altă oaie, fiindcă fiecare din ele are un miros specific. Dacă un miel este stropit cu lapte de vacă și dat să sugă la ea, atunci el rămâne lângă aceasta, căci mirosul vacii a fost asimilat o dată cu laptele supt.

Prin miros se face deci o legătură a părinților cu puii și tot prin miros se recunosc și adulții între ei. Această cunoaștere este rezultatul unui reflex condiționat.

Schimbînd mirosul unui animal, se pierde posibilitatea ca el să fie recunoscut de către semenii săi. Dacă într-un vas se pun la un loc furnici roșii și furnici negre, între ele se iscă o luptă atît de aprigă cît pînă la urmă unele mor și rămîn abia cîteva din cele învingătoare (de obicei cele negre). Dar dacă, în prealabil, scaldăm furnicile roșii într-o apă în care am omorît cîteva furnici negre și apoi facem același amestec ca mai sus, constatăm că nu se produce nici o luptă. Numai după vreo 10 ore, cînd mirosul de împrumut al furnicilor roșii a dispărut, acestea încep să fie recunoscute și foarte repede omorîte de către cele negre.

Dacă se pun la un loc pui de diferite mamifere (ursuleți, pisicuțe, căprițe, căței, iepurași, pui de vulpe, de lup, de dihor etc.) care se hrănesc împreună la biberon cu lapte de vacă, de exemplu, atunci după cîteva zile între acești pui se stabilește o „prietenie” și ei se joacă unii cu alții cît e ziua de lungă. Prietenii cîștigate în tinerețe se păstrează uneori toată viața. În grădina zoologică din Moscova, de pildă, trăiesc în aceeași cușcă un leu și un ciine, care din tinerețe nu s-au despărțit niciodată. Mai mult, dacă se încearcă să se separe, ei nu mîncîncă, nu se liniștesc și trebuie să fie puși la un loc cît mai repede. În alte grădini zoologice se cunosc cazuri asemănătoare între puma și căprioară, între vulpe și iepure etc. Aceste rezultate dovedesc că „instinctele” pot fi schimbate prin educație (atît la animale cît și la om).

Animalele pot comunica între ele prin sunete foarte variate. La multe specii sînt organe care produc sunete diferite, dar și organe de auzit, capabile să recepționeze aceste sunete. Existența acestor organe duble la animale denotă că ele servesc comunicării între indivizi.

Înregistrînd pe o bandă de magnetofon țîrîitul unui greier mascul și reproducîndu-l apoi cu ajutorul unui difuzor, în cîmp, se constată că în jurul difuzorului se adună o mulțime de femele de greier. Este evident că țîrîitul a fost un semnal, perceptibil de femele. El semnaleză masculul și prin aceasta, reproducerea.

Pe la începutul celui de-al doilea război mondial, marina americană a fost de multe ori „alarmată” de niște sunete de sirenă pe care le înregistrau audiofoanele vaselor de pază a coastei, sunete care erau atribuite prezenței unor submarine germane. Dar orice căutare nu a putut pune în evidență prezența dușmanului în apropierea coastelor americane. Atunci s-a bănuț că sunetele ar putea fi emise de unii pești. Pentru verificare s-au instalat cîteva mari acvarii în care s-au adus tot soiul de pești oceanici, urmărindu-se comportamentul lor. S-a constata-

at că într-adevăr o anumită specie din genul Opsanus, în epoca maturității sexuale, scoate un sunet de sirenă tot la circa 30 de minute. Sunetul acesta se produce atîta timp cît nu se întîlnesc sexele. S-a dovedit că Opsanus era vinovat și de alarmele false de mai înainte. Azi se cunosc peste 250 specii de pești care pot produce diferite sunete. Trebuie să renunțăm deci la zicătoarea „mut ca peștele”, deoarece ea nu mai este valabilă.

Tot în ape trăiesc și unele mamifere: delfinii, balenele etc. Unele dintre acestea sînt foarte „vorbărețe”. Un neam de delfin din mările nordice a și fost numit, pe bună dreptate, „privighetoea apelor”, din cauza variației tonurilor înalte de sunete pe care le emite. La delfini, — care se dovedesc a fi animale foarte inteligente — s-au putut identifica și înregistra vreo cinci feluri de sunete. Fiecare din ele are o semnificație specială. Mai mult, unii delfini, din parcurile zoologice, cu care se fac experiențe de reflexe condiționate, au putut să reproducă unele cuvinte ale omului (fără ca acestea să aibă, bineînțeles, vreun înțeles pentru animal).

La păsări, sunetele sînt așa de variate încît unele dintre ele se consideră ca adevărate cîntătoare. Observația a arătat că la păsări se pot distinge cel puțin 10 sunete care au semnificații foarte precise: apropierea de cuib, chemarea puiilor, semnalarea unui dușman, găsirea de hrană, apropierea sexelor, mulțumirea saturației etc... Experiențele făcute cu înregistrarea pe bandă a acestor sunete au dovedit că se reproduc de fiecare dată acele gesturi care sînt determinate de sunetul produs.

PREMIILE CONCURSURILOR
„VASILE ALECSANDRI”
ȘI „ION VIDU”

La concursul de creație „Vasile Alecsandri”, ediția 1964, organizat pentru Cultură și Artă prin Casa centrală a creației populare, au fost prezentate peste 200 de piese într-un act, piese pentru teatrul școlar și pentru teatrul de păpuși. Juriul de selecționare a acordat următoarele premii:

PENTRU PIESE ÎNTR-UN ACT: PREMIUL II — Hai, omule, acasă de Teodora Crivăț și Zorile la patru cincizeci și patru de Ionel Hristea; PREMIUL III — Concert sub nucii de Teofil Rușcan și Anexa de Ștefan Hava-

lamb; MENȚIUNI: — Leul de Aurel Storin; Trei la oglindă de Radu Nichita; Șoapta stejarului bătrîn de Tiberiu Vornic și Întrebări de Al. Adrian.

PENTRU TEATRUL ȘCOLAR: PREMIUL II — Campionul de rezervă de Xenia Roman; PREMIUL III — În capul mesei de Th. Mănescu și S. Andreescu; Plicul albastru de L. Cernăianu; MENȚIUNI: — Cej șase magnifici de Al. Popovici și Mormolocul de Ferencz Laszlo.

PENTRU TEATRUL DE PĂPUȘI: PREMIUL I — O rază de soare de Al. T. Popescu; PREMIUL III — Retușăți

modelul de Al. Popovici și Cine va păzi clopoștii de Viorica Huber; MENȚIUNE: — Cuibul păsărelelor de Tudora Petcuț-Bondoc.

Analizînd și selecționînd 186 de lucrări, juriul concursului anual de creație pentru cîntece de masă „Ion Vidu” a acordat următoarele premii și mențiuni pentru muzică și versuri: PREMIUL III — piesele corale De-ar fi dorul, muzica de V. Timiș, versurile de Stelian Filip și Legendă, muzica de Gh. Costinescu, versurile de Felicia Donceanu; MENȚIUNE — piesa corală Leagănul cu ochi de mură, muzica de St. Andronic, versurile de I. Socol; PREMIUL II — piesa solistică Cîntec, muzica de Gr. Nica, versurile de Olimpiu Vladimirov.

■ CUM SE CUNOSC ȘI CUM SE ÎNTELEG

ANIMALELE.

■ PUIUL ÎȘI RECUNOAȘTE MAMA

DUPĂ MIROS.

■ URSULEȚI, PISICUȚE, CĂȚEI,

IEPURAȘI, VULPI, LUPI SE JOACĂ

IMPREUNĂ.

■ FELURITELE SUNETE PRODUSE DE

ANIMALE ÎȘI AU ROSTUL LOR.

HUSMENII ÎN PRIMEJDIE

În paginile ziarelor din Danemarca apar tot mai frecvent articole în care se examinează problema des-tinelor țărănimii cu gospodării mici și mijlocii.

Intr-adevăr, aceasta este o problemă, pentru că de la o vreme încoace, în satul danez se dă o luptă înverșunată între gospodăriile moșierilor și chiaburilor, pe de-o parte, și micile gospodării țărănești, pe de altă parte. De aici și primejdia de care se văd amenințați tot mai avan husmenii, cum li se spune în Danemarca țăranilor cu gospodării mici.

Ca să înțelegem cum stau lucrurile în agricultura acestei țări e nevoie de unele precizări. Începând, Danemarca are o agricultură cu un înalt grad de dezvoltare, care însă întâmpină serioase dificultăți ca urmare a prețurilor ridicate la îngrășă-minte minerale, mașini și alte produse industriale. Așa se face că agricultura solici-tată aici, alocații din partea statului (în 1962—1963, de pildă, s-au alocat în acest scop peste un miliard de coroane).

Fondurile alocate de stat gospodăriilor agricole pot fi însă întrebuințate practic numai de marii proprietari de pământ, care posedă culturi cerealiere și au deci furaje proprii pentru animale, nefiind ne-voiați să le cumpere aiurea. Pe cită vreme țăranii cu gospodării mici și mijlocii, ocu-pându-se în cea mai mare parte de crește-

rea porcilor și a vitelor producătoare de lapte, și neavând culturi cerealiere, chiar cînd primesc ajutoare de la stat sînt ne-voiați să le irosească pentru cumpărarea de furaje. Or, în Danemarca prețul fu-rajelor este foarte ridicat.

Pe de altă parte, în cercurile guvernante se fac tot mai frecvent auzite apeluri pentru lichidarea micilor gospodării țără-nești. În acest scop se preconizează să se modifice legislația existentă în așa fel încît să se poată cumpăra fără nici o res-ricție gospodăriile țărănești, cu pămîntul și acareturile lor. Sînt amenințate astfel un număr de circa 120 000 de mici gospo-dării țărănești, reprezentînd 60 la sută din totalul lor și care nu pot face față difi-cultăților tot mai mari.

Referindu-se la noua legislație preconizată, ziarul „Land og Folk“ scrie că dacă aceasta va fi promulgată, scopul ei va fi în esență acela de a le da celor puternici dreptul „să ruineze un număr cît mai mare de mici gospodării țărănești, făcînd din ele un fel de vînat pentru speculanții cu pămînturi... Pe scurt, notează mai de-parte ziarul, promulgarea unei astfel de legi va da unor capitaliști posibilitatea ca, sprijiniți de bănci, să pună complet stăpînire pe agricultura daneză“.

IGOR BLOCK

Pentru a proteja culturile împotriva nisipurilor miș-cătoare, populația din provincia Quang Binh (R. D. Vietnam) plantează arbori

ISTRIA

de RITA BUMI PAPA

Pe aceste meleaguri venit-au strămoșii mei.
Să caute lina de aur.
Venit-au în armuri grele
să cotopească pămînturi.
Și l-au eucerit.

Mărturii sînt ancorele corăbiilor petrificate
smulse mării din strălîndurile ei.
Mărturii sînt spondiile coloanelor imprăștiate
prin ierburile sfrîndite de stihiiile ;
mărturii sînt inscripțiile vechi de supunere,
prinosul populațiilor subjugate
chiupurile enorme pentru micre,
toamelile scrise săpate în piatră,
grîind despre galbenii de aur incasați
prin persuasiune sau silnicie ;
ecoul care, neostenit, mai îngină
în același grai, aceleași cuvinte :
năvăliri, căsăpîri, pradăciuni, moarte...

★

Oameni simpli, anonimi
navigînd pe mările cimpiei
la timona plugului...
stupari, viticultori, păstori,
furnici pe țărnișurile roditoare ale Euxinului.
În deosebi am văzut
cît de mult ați înădușit pentru o fărîmă de pline,
cît de mult ați plîns,
cît de sfîșietor ați cerut îndurare
învădatorilor streini
care v-au impus vrerea lor ;
cîte poveri de marmuri —
aduse cu nesfîrșitele cîrduri de corăbii
din Grecia —
ați cărat pe umerii voștri,
pe spinările voastre dezgolite.
Cîte temple, neînțelese pentru voi,
ați înălțat asudînd și fără să fiți răsplățiți ;
cîte meteze de cetăți gigantice,
cîte creneluri
și cîte singe ați vărsat în bătălii
ca tiranii voștri să rămînă
cît mai mult timp pe tronuri ;
cîte biruri n-ați plătit din neavutul vostru
și cu cîte suspine de ale voastre de țărani
n-au fost ele însoțite !
Cîte nădejdi de izbăvire n-ați pus în Cristos,
zidind cu ardoare bisericile lui,
pe cele ale lui Poseidon și Apollo.
Și cît de amarnic n-ați fost înșelați
rămînînd mereu săraci
inocenți, trădați.
Stane de nemișcat ale furtunilor,
oseminte risipite sub gîii
ale cărei denumire au tot fost schimbate de cotropitori.
Oști mărșăluînd în sandale, scuturi și zale,
oști înarmate, zăngănînd :

durere,
supunere,
teamă,

lacrimi,
și iarăși durere.
Portule, gemînd de mărfuri și bunuri prădate,
cîte gemete, cît plîns
pentru colibele pirjolite,
pentru stupii goliți,
pentru podgoriile stoarse ;
cîte bice de caznă
și chipurile de zei imitate din argilă
care nu vă puteau ocroti
de hoardele de pirați.
Morminte anonime eu pe voi vă adulmee,
pe voi cel mai mult vă caut.
Sclavi daci, păstori și țărani
nu vreau să înăbuș cu cîntece plînsul vostru.
Iată ! Îmi lipesc urechea de pămînt,
să vă aud gemetele.
Și dacă îngenunchiez înaintea ruinelor trecutului,
nu o fac spre a evoca gloriei de strămoși,
să mă fălesc cu obirșia mea,
ca un păun închipuit.
O fac, ca să cer, cu umilință,
pulberii voastre, iertare.

Istria, iunie 1964.

Traducere de GHEORGHE DINU
și VASILE PIGHIS

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ, 17 IANUARIE

2.50 Gimnastica de înviorare la domiciliu.
3.00 Rețeta gospodinei.
3.30 Emisiune pentru copii și tineretul școlar : — Petea Cocoselul — A.B.C.-ul patinajului — Telegazeta pionierilor — Cine a pierdut 7, 8 și 9 ?
13.00 Emisiunea pentru sîntă : — Interviu nostru : Cum folosiți îngrășămintele chimice ? — Telegazeta satelor — A-vantaj economic ale folosirii scroilor înmulțitor — Dicționar tehnic — Vă recomandăm să citiți — Muzică populară românească.
13.00 Jurnalul televiziunii.
13.10 Aventurile lui Robin Hood (XV) Tezaurul.
13.35 Întîlnire muzicală în septembrie, reportaj cinematografic de la cel de-al III-lea Concurs muzical internațional „George Enescu“.
13.55 Banda de lași — film.

21.30 Visul unei nopți de iarnă — emi-siune muzical-distractivă. În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteo-rolologic.

LUNI, 18 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru tineretul și școlarii : — Din tainele fizicii — Aventură la miezul nopții.
19.50 Legende și povestiri coreografice.
20.30 Flacăra și focul — film documen-tar.
20.50 Revista spectacolelor.
21.40 Telesport. În încheiere : Buletin de știri. Buletin meteorologic.

MARȚI, 19 IANUARIE

18.00 Concertul orchestrei simfonice de stat a U.R.S.S. (transmisiune de la Moscova). În pauză : Jurnalul televi-

ziunii. În jurul orei 20.30 Emisiune de știință.
20.40 Șah.
20.55 Actualitatea cinematografică. În în-cheiere : Buletin de știri. Buletin me-teorologic.

JOI, 21 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru copii : Aventurile echipaju-lui Val-Virtei : Săgeata Irokeză.
19.50 Drumuri — film documentar.
20.00 Gangsteri și filantropi — film.
21.30 Seară de romantă. În încheiere : Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI, 22 IANUARIE

18.30 Universitatea tehnică la televizi-une : Calculatoarele electronice.
19.00 Jurnalul televiziunii.

19.10 Pentru tineretul școlar : Ore de an-trenament.
19.45 Muzeul regional Maramureș — sec-ția de artă plastică.
20.00 Săptămîna.
21.00 Fotografii animate.
21.10 Mozaic muzical. În încheiere : Bu-letin de știri. Buletin meteorologic.

SIMBĂTĂ, 23 IANUARIE

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru tineretul școlar : Cîntec și joc.
20.10 Din viața animalelor (XXIV) : Ani-male urlăse.
20.35 În fața hărții.
20.45 Pagini umoristice din literatura ro-mînă.
21.45 Cîntă orchestra Edmundo Ross (VII). În încheiere : Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

CADOURI

Un aspirator electric de praf, nou-nouț, adus chiar atunci de la magazin, curat și strălucitor ca un ginere, fu așezat într-un colț de magazie, lângă o biată mătură. Vecinătatea asta nu-i plăcu aspiratorului și de aceea el strîmbă din orificiul care îi ținea loc de nas. Plin de importanță, se răsti:

— Cară-te din fața mea imediat, cenușăreaso!

Mătura, docilă și modestă ca toate măturile, oftă:

— Aici m-a pus gospodina, aici rămîn. Fără voia ei, nu mă mișc.

— Atunci, strigă aspiratorul, am să te mătur din calea mea cu un picior bine plasat. Păi știi cine sînt eu? Sînt un cadou de preț! Stăpînul meu m-a ascuns aici numai fiindcă vrea să-i facă soției sale o surpriză plăcută, miine, de ziua ei. Dar lingă tine n-am nici un chef să stau. Ar fi înjositor. Hai, cară-te!

— De ce să fie înjositor? întrebă mătura, scărpinîndu-se în ceafă cu un pai de sorg. — Și eu sînt un cadou de preț, ca și tine.

La aceste cuvinte, aspiratorul izbucni într-un asemenea hohot de ris, încît se miră și el singur că nu face explozie.

— Tu, nenorocito? Tu, cadou de

preț? Noroc că m-au făcut solid la fabrică, altminteri crăpam de-atîta ris, mătură prăpădită ce ești! Lasă glumele și șterge-o mai repede, că dacă mă reped asupra-ți cu ocalele mele de metal, nu mai rămîne din tine nici sămînță!

MIEREA ȘI ACUL „ALBINEI“

Unui vînzător frunțaș...

Greutăți în muncă are
Însă numai la... cîntare.

...și altuia deochiat

Dacă te întreb discret
Cum dai metrul de barchet,
Zici așa, clipind din geană:
— Cum să-l dau? Păi... pe

sprinceană!

Unui maestru de cultură
bun artist amator

Cînd pe scenă te văzură
Toți s-au bucurat în sală:
Te pricepi și la cultură
Și la munca culturală!

celor ce înapoiază în
perfectă stare cărțile îm-
prumutate

Lor din cărți le place să se-nfrupte
Și citesc de zor, dar nu... pe rupte.

Unui șofer

„Am o singură beție:
Să merg iute-mi place mic“.
Dar adesea se constată
O... beție-adevărată!

Unei gospodine

Fața ta și fruntea sînt pudrate,
Gem de praf odăile și tînda;

Nu pot spune că-s oglindă toate,
Pentru tine... totul e oglinda.

Unui tractorist leneș

Azi cînd șesuri și coline
Hărniciei îi sînt gazdă,
Nu pricep de ce nu-ți vine
Să te dai și tu pe... brazdă?!

Unui bibliotecar

Cît timp lipsești ore cu carul,
Pe ușa ta să pui orarul
Ca oamenii ce vin aci
Să aibă totuși ce citi!

Unui președinte de coo-
perativă ce nu ia măsuri
pentru aprovizionarea de
sezon

Matale, este de prisos
Să-ți fac o critică la toartă:
Cînd cer un lucru călduros
Mi-oferi îndată... țuică fiartă.

Unuia care lipsește de
la repetițiile brigăzii artis-
tice

Pe matale te regretă
Toți, și-o spun fără tăgadă:
— De un timp fata repetă
Mereu... lipsa din brigadă.

Versuri de CRISAN CON-
STANTINESCU, VICTOR TEO-
DOR, T. VASLUIANU și PUIU
VIDA.

— Aici ai dat cu oiștea-n gard, tinere domn, i-o întoarse mătura. Păi dacă-i vorba de sămînță, află că trebuia să-mi ceri audiență cînd ai intrat aici, să faci temenele și să mă iei cu „sărut mîna, tanti“.

Așa roasă și prăfuită cum mă vezi, eu mă trag din faimosul „F-1005“!

— Ce-o mai fi și asta? întrebă aspiratorul intimidat oarecum de rezonanța ciudată a numelui auzit.

— Păi vezi, cap de fier? Habar n-ai! „F-1005“ este noul hibrid de sorg care a dat, la Institutul de cercetări de la Fundulea, cea mai mare producție de boabe: aproape 7 tone la hectar! Nu-ți mai spun că, pe lângă această producție record, noul hibrid s-a remarcat prin rezistență la secetă, cădere și dăunatori. Așa că degeaba te-ai deșteptat în mine cu cele cîteva kilograme ale tale. Sînt soi rezistent, băiete, și-apoi s-ar prea putea să ți se rupă vreo coadă de mătură pe spinare.

— Vai, dar cum credeți că aș îndrăzni să vă ating? se scuză aspiratorul, simțind nevoia să i se adreseze de această dată cu pluralul politeții și făcîndu-se, din albastru, roșu ca para focului.

— Și-acum, spune-mi: noul hibrid de sorg, din care mă trag și eu, este sau nu cadou de preț făcut agriculturii de către cercetători?

— Este, tanti.

— Înțelegi, prin urmare, adăugă mătura, că deși m-ai scos la pensie, gloria mea nu a apus. Ba, dimpotrivă. Fără să fiu aspirator, aspir și eu — aspir la o glorie crescîndă. Și am dobîndit-o în calitate de „F-1005“. Ce zici, am dreptate? Văd că ți-a cam pierit puitul.

— Nu, tanti, dar mă gîndeam să veniți mai aproape de mine... Lingă ușa trage și să nu răciți!

NICOLAE CULCEA

Un subiect gras

I-am luat, nu de mult, un interviu tovarășului Dan Ion, instructorul brigăzii artistice de agitație din comuna Zimbore-Huedin, care în cel de-al VII-lea concurs a avut o evoluție remarcabilă.

— După cîte știm, brigada dv. s-a prezentat bine la ultimul concurs.

— Da. Am luat premiul întîii pe raion, premiul întîii pe regiune și diplomă la faza interregională.

— Dar în ultima vreme ce succese ați avut?

— Păi nu v-am spus? Premiul întîii pe raion, premiul întîii pe regiune și diplomă la faza interregională.

— Bine, dar asta a fost la cel de-al VII-lea concurs.

— Exact.

— Și după aceea? Ce ați mai făcut? Cînd ați dat ultimul spectacol?

— În 24.

— Decembrie?

— Nu. August!

— De atunci? Nimic, nimic?

— Ba da. Ne-am gîndit la... împărțirea rolurilor pentru noul text.

— Și le-ați împărțit?

— Încă nu.

— De ce? N-aveți textul?

— Ba îl avem.

— Și-atunci?

— Nu e încă gata.

— Pot să-l văd și eu?

— Puteți. E chiar aici în dulap.

— Păi nu mi-l arătați?

— Vi l-aș arăta, numai că...

— Nu mai că ce?

— N-am cheile la mine.

Și-apoi vă rog să aveți în vedere, știți, un text nu se scrie așa, cu una cu două. E o treabă grea. Nu prea mai avem nici noi subiecte.

— V-aș da eu unul gras.

— De la noi din comună?

— Da, chiar de aici.

— Perfect. Și despre ce e vorba?

— Despre unii care chiulesc.

— Gata. Îi luăm în plează. Și cine sînt?

— Păi e vorba de o brigadă.

— Foarte bine. Le arătăm noi. Ce fel de brigadă? Zootehnică sau de cîmp?

— Nici zootehnică, nici de cîmp. Artistică!

— Cum adică? Avem noi așa ceva?

— Ați avut, dar de cîteva luni doarme pe laurii succeselor și trăiește din amintiri: premiul întîii pe raion, premiul întîii pe regiune și diplomă la faza interregională.

— Păi ăștia sîntem chiar noi!

— Ai ghicit. Așa-i că-i bună poanta?

— Fugi, dom'le de aici!

N-are nici un pic de haz...

MARIUS POPESCU

— Se poate sta de vorbă serios cu dumneata?!
(Din revista „Ludas Matyi“ — R.P.U.)

— Vă ascult...
(Din revista „KROKODIL“ — U.R.S.S.)